

Božie narodenie 25. 12 2020

AI V týchto a v nasledujúcich dňoch sa bude vzdávať chvála a sláva rôznym športovcom, umelcom, vedcom, podnikateľom, novinárom, spisovateľom, hercom a iným ľuďom. Mnohí si to skutočne zaslúžia, niektorí možno nie a môže z toho byť aj poriadna kontroverzia a nepokoj.

KE My sa dnes tu schádzame, aby sme vzdali chválu a slávu tomu, kto si to najviac zaslúži - Bohu. V Božom slove týchto dní silne rezonuje anjelský spev: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle."

DI Toto nádherné zvolanie v sebe skrýva pre život dôležitú a podstatnú pravdu: ak nebude Bohu, ktorý je Otcom Ježiša Krista, vzdávaná ozajstná a adekvátna chvála a sláva, nebude na zemi pokoja a mieru ani medzi ľuďmi, ani v ľuďoch a ani vo stvorenom svete.

PAR Najhlbšia túžba ľudí je žiť v mieri a pokoji. To si všetci veľmi prajeme. K naplneniu tejto túžby je však potrebná hlboká dôvera v toho, ktorý je zdrojom pokoja. Ak človek neuverí Bohu, len ťažko bude hľadať pokoj vo svojej duši a pokoj vo vzťahoch. Ozajstná viera v Boha - Otca Ježiša Krista, je zárukou pravého pokoja a zmyslu ľudského života. Známy francúzsky básnik Paul Claudel to vyjadruje takto: "Peklo je všade tam, kde nie je Ježiš Kristus."

MY Tento básnik sa však k tomuto presvedčeniu dostával len pozvoľna. Sám o svojom živote hovorí: "Moja rodina bola vo viere ľahostajná. Ja som pristúpil k prvému svätému prijímaniu a týmto aktom som sa s Cirkvou rozlúčil. Roky puberty a dospievania boli naplnené slobodomyselným postojom - teda oslobodiť sa od všetkého, čo ma obmedzovalo a od všetkých, ktorí ma obmedzovali. Žil som nemravne a hlbšie upadal do nepokoja a zúfalstva. Najhoršie pre mňa bola smrť môjho dedka. Vtedy som sa prvýkrát pozastavil nad tajomstvom smrti a bol som z nej zdesený. Bol som nešťastný aj keď som si sveta užíval. Hľadal som akúsi umeleckú inšpiráciu pre svoje básne. Hľadal som zdroje, ktoré by mi pomohli vysmievať sa z Cirkvi, kňazov a veriacich. Tak som sa rozhodol, že najlepšie bude, keď pôjdem na nejakú tú katolícku Bohoslužbu a potom si z nej budem robiť srandu. A tak 25. decembra 1886 som išiel do Parížskej

katedrály Notre-Dame, aby som sledoval vianočné Bohoslužby. Popoludní som sa do katedrály vrátil na večery. Keď spievali slávnostné Magnificat - Velebí moja duša Pána - niečo sa so mnou stalo. V tej istej chvíli akoby ma niečo zasiahlo do srdca a ja som uveril. Mal som v tej chvíli pocit večného Božieho detstva, zjavenie, ktoré sa dá len ťažko opísať. Vzdychol som si a uvedomil, akí šťastní sú ľudia, ktorí opravdivo veria. Moje vnútro prenikla skutočnosť, že Boh existuje. Je to niekto, je to bytosť ako ja. Miluje ma, volá ma. Po líkach mi tiekli slzy plné dojatia. Bolo to nádherné a hrozné zároveň. Moje neverecké filozofické zásady boli úplne v troskách. Cirkvou som pohrdal a v tej chvíli som cítil, ako Boh je a volá ma. To, čo bolo najodpornejšie môjmu presvedčeniu - teda Cirkev a viera - sa zjavilo ako skutočná pravda. "

Paul Claudel odporoval tomuto zjaveniu a zážitku ďalšie dlhé 4 roky. Opisuje to ako krutý duchovný zápas. Nakoniec nemohol odolať Božiemu volaniu. Na Vianoce 1890 pristúpil k spovedi a vo veku 22 rokov opäť prijal Krista v Eucharistii za Pána svojho života.

ADE Mnohí z nás si vedia predstaviť ten vnútorný duchovný zápas. Mnohí zase prežívame pokoj a šťastie, ktoré nám dáva Boh skrze vieru. Mnohí nemáme problém Boha chváliť a velebiť.

Nech naše srdce horí vďačnosťou za dar viery, pretože tento dar dáva najhlbší zmysel nielen týmto sviatkom, ale aj nášmu životu.

A pridám ešte slová, ktoré povedal 21. 12 2019 v rozhovore pre INFO.CZ generálny sekretár Českej biskupskej konferencie Stanislav Příbyl, bývalý generálny vikár Litoměřickej diecézy: "Prial by som si, aby sme si tridsať rokov po novembri vážili slobody, ktorá je obrovskou hodnotou, vyžadujúce však stálu starostlivosť. Prial by som si, aby sme nemali potrebu stále nových a nových mesiášov, ktorí majú všetko urobiť za nás, aby sme nakoniec zistili, že si nás zase niekto skrotil a zotročil. Mesiáš už totiž prišiel, o Vianociach si pripomíname jeho narodenie. Ježiš nám vrátil predovšetkým slobodu a priateľstvo s Bohom. Už nie sme nikdy sami, pretože sa môžeme vzťahovať k Bohu ako k Otcovi, ktorému záleží na každom človeku. Amen.